Ni el meu cos ni el meu espai són teus

Crec que és molt positiva la campanya que ha iniciat el col·lectiu feminista Hora Bruixa, de cara a les festes majors que tenen lloc en aquesta època de l'any a la major part dels pobles i ciutats de Catalunya. Les militants i simpatitzants d'aquest col·lectiu, que unes setmanes enrere va celebrar la I Jornada Feminista a Sant Cugat, alerten que durant els dies de celebració, en espais de lleure, hi ha un grau molt elevat de sexisme i també de violència contra les dones.

Ho expliquen així:

- 'Sovint justifiquem les agressions masclistes amb l'alcohol o simplement les obviem pel fet de no tractar-se de violència física. Però, encara que no siguin tan explícites, hi ha molts tipus de violència: des de violència psicològica o ambiental, com ara envair l'espai públic o l'espai personal, fins a la violència sexual, com ara insistir o forçar algú a tenir relacions sexuals.'

- 'Riure bromes sexistes, tolerar actituds agressives, cosificar les dones... és col·laborar amb un sistema patriarcal que atorga privilegis als homes pel fet de ser homes i sotmet les dones pel fet de ser dones.'

Hora Bruixa té raó; realment és així. Hi ha una violència banal contra les dones, una violència que passa desapercebuda de tan normal com sembla perquè respon a esquemes masclistes ancestrals, però que continua vigent i que es manifesta sota l'empara de l'alcohol i en àmbits de caràcter lúdic en què determinats comportaments semblen més 'tolerables'. Recordem, en aquest sentit, el miler de dones de Suïssa i Alemanya que la Nit de Cap d'Any, en el traspàs del 2015 al 2016, van interposar una denúncia per haver estat víctimes d'agressions sexuals o de robatoris. Encara està molt arrelada en el món la idea que la dona és un objecte de plaer, una peça de caça que l'home ha d'aconseguir per reafirmar la seva virilitat. Especialment davant d'altres homes. Això darrer és vital per mantenir el prestigi de mascle alfa entre els amics. És encara més vital que vantar-se de tenir-la molt grossa o molt llarga.

El cartell dissenyat per Hora Bruixa, que es fonamenta en un protocol contra les agressions en les festes majors, és en si mateix una magnífica eina d'autodefensa. Destaca en lletres ben grans el lema 'NO és NO!', en clara referència al tòpic masclista segons el qual 'quan una dona diu no, està dient que sí', i remarca: 'mirades, paraules, gestos, també poder ser violència; ni el meu cos, ni el meu espai són teus'.

Encara ens cal recórrer un llarg camí vers la igualtat, encara veiem la dona tractada com un mer objecte decoratiu en àmbits com ara la publicitat, els certàmens o les celebracions. En el primer la veiem exposada com un objecte més, en el segon com un gerro amb flors al costat d'un nou model de turisme en els salons de l'automòbil, i en el tercer com un androide somrient en les celebracions de curses ciclistes o de Fórmula 1. Els homes, ves per on, sempre són els productors, els venedors, els compradors o els guanyadors.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/120388.html

Copyright 2024 Cugat.cat